

[...]

27.141/II/PN

RD/MM

Mijnheer de Minister,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in de vergadering van haar verenigde afdelingen van 11 januari 1996 een klacht tegen de Brusselse Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer (MIVB) onderzocht enerzijds omwille van het feit dat een busbestuurder van genoemde maatschappij een Nederlandstalige gebruiker op 6 januari 1995 aan de halte Broustin, naar aanleiding van een gewelddadig incident, niet in het Nederlands kon of wilde bijstaan en anderzijds omwille van het feit dat de MIVB aan de klager, naar aanleiding van hetzelfde incident, hem een Nederlandstalige brief in een envelop met Franstalig hoofd en met een Nederlandstalig adres toestuurde. Uit de bij de klacht gevoegde stukken blijken de feiten juist te zijn.

Uit het antwoord dat de MIVB aan de klager op 16 januari 1995 liet geworden laat de maatschappij hem aangaande het taalincident weten dat:

"Wat het taalgebruik betreft, is het duidelijk dat de personeelsleden zich ten allen tijde in de taal van de reiziger moeten uitdrukken.

Er dient gemeld dat het merendeel van het personeel de MIVB-voorschriften ter zake strikt naleeft, doch er kan spijtig genoeg niet vermeden worden dat bepaalde personeelsleden zich door nalatigheid of uit slechte wil niet naar onze voorschriften schikken, ondanks de controle die door hun meerderen wordt uitgeoefend.

Onmiddellijk na ontvangst van uw schrijven hebben wij dan ook een onderzoek doen instellen en wij zullen niet nalaten jegens betrokkene disciplinaire maatregelen te nemen".

Wat betreft het gebruik van een envelop met Franstalig hoofd, blijkt uit het antwoord dat de MIVB aan de VCT toestuurde op 7 november 1995 dat:

"Dat betrokkene een envelop ontvangen heeft met eentalig Frans hoofd kan verklaard worden door het feit dat de briefwisseling van de maatschappij verzonden wordt door gerevalideerde personeelsleden die niet meer geschikt zijn om hun oorspronkelijke functie uit te oefenen en zich misschien niet altijd met nauwgezetheid van deze taak kwijten".

Wat het eerste gedeelte van de klacht betreft, stelt de VCT in haar adviezen 4.376 en 4.380 van 3 maart 1977 en 26.170 van 31 mei 1995 dat de busbestuurders van de MIVB deel uitmaken van het werkliedenpersoneel. Daar ze echter door hun functie in contact komen met het publiek, moeten ze overeenkomstig artikel 21, § 5 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), voor het Vast Wervingssecretariaat een mondeling examen afleggen over de elementaire kennis van de tweede taal (cfr. adviezen nrs. 25.128 en 26.170).

Wat de omgang met het publiek betreft dient verwezen te worden naar art. 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar Hoofdstuk III, Afdeling III van de SWT, inzonderheid art. 19, dat stelt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier gebruik maakt van de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is en art. 21 § 5 volgens hetwelk het personeel van de MIVB, dat met publiek in contact komt, tweetalig moet zijn (cfr. adviezen nrs. 23.246, 24.051, 25.128, 26.170 en 27.009).

Wat het tweede gedeelte van de klacht betreft dient volgens de vaste rechtspraak van de VCT een brief en bijhorende envelop als een betrekking met een particulier beschouwd te worden.

Aangezien de MIVB aan de klager een antwoord in het Nederlands stuurde diende volgens de vaste rechtspraak van de VCT het hoofd op de envelop in de taal van de briefwisseling, in casu het Nederlands, gesteld te zijn temeer daar het adres van de klager in het Nederlands was vermeld.

3.

De VCT acht derhalve zowel het eerste als het tweede gedeelte van de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager en aan de Voorzitter van de Raad van Bestuur van de MIVB gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,